

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 9: Niels Klim", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 9: Niels Klim*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 445. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg09-shoot-idm139856959784384/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

MORALSKE FABLER

stede om Homeri Fødsel, saasom enhver vilde tilegne sig den Ære at have bragt saadan Poet til Verden. Kort at sige: Vor Bever havde erhvervet sig større Anseelse end noget dødeligt Creatur kunde tilønske sig: Men, saasom Ambition ingen Grændser haver, kunde han ikke lade sig nøye med det store Navn, som han havde erhvervet udi Skoven og omliggende Landsbyer. Han vilde, at hans Navn ogsaa skulde være bekiendt udi andre Lande, og, saasom han havde hørt tale om en stor Øe, som laae nogle Miile derfra, lod han sig ved en Struds did henføre over Vandet. Beboerne af samme Øe, som bestode af adskillige slags Dyr, Fugle og Hyrder, vare begavede med god naturlig Forstand. De samme lagde alleene Vind paa nyttige Videnskabe, vare særdeles Elskere af Sandhed, og havde ikke mindste idé om Digte-Konst: Tvertimod, den blant dem, som taledede tydelig og meest forstaaelig var hos dem udi største Ære. Beveren blev af dem strax vel imodtagen: Men, da de hørte hvorudi hans store Qualiteter bestode, nemlig udi at bringe Ordene af deres naturlige Orden, at gjøre Talen mørk og uforstaaelig, at opdigte Historier, som ikke vare hændede, og at kalde Guder og Gudinder til Hielp, naar han vilde lyve, ansaae de ham, som et skadeligt og vanskabt Creatur, som ikke burde tillades at boe paa deres Øe. Ja der fandtes de, hvilke henførte saadant til Raserie og Afsindighed, og derfor beslittede at lade ham binde og fængsle. Dog blev efter de fleeste Stemmer fundet for godt at drive ham ud af Øen, hvilket og blev fuldbyrdet ved samme Struds.

Fabelen lærer, at de Ting, som blant visse Folk holdes for de største Herligheder og Zirater, kand blant andre ansees som Vanheld og de hæsligste Pletter.

218. Fabel.

Manden og Æslet, af Fontaine.

Intet er vanskeligere end at gjøre alle tillmaade. Dette oplyses ved en artig Fabel, som, om jeg ret mindes, findes

MORALSKE FABLER

hos Fontaine saaledes: En reysende Person satte sig paa et Æsel, og lod sin unge Søn følge med til Fods. De Forbigaaende, som dette saae, sagde da: Hvilken ufor-skammet og ubarmhiertig Mand! Han rider selv i sin Magelighed, og lader den unge stakkels Dreng gaae til Fods. Manden, bevæget af slige haarde Domme, søgte en anden gang at rette saadant ved at sætte Sønnen paa Æslet og selv at være Fodgænger: Dette foraarsagede Latter: De Forbigaaende sagde: hvilken Narr! Han gaaer selv til Fods, og lader Drengen ride. Manden søgte derfor tredie gang saadant at rette, og at tilstoppe Munden paa disse Dommere, og det saaledes, at han satte sig selv tillige med Sønnen paa Æslet: Men det samme tilveyebragte end haardere Dom: Thi man sagde: Hvilke ubarmhiertige Mennesker! Mon det stakkels Beest haver ikke Byrde nok udi den eene af dem? Manden blev herover gandske forvirret, og derfor paa den fjerde Reyse gik og tillige med Sønnen ledede Æslet frem. De pegede alle Fingerne efter ham og sagde: Hvilken forbandet Taasse! Han haver Æslet og betiener sig ikke deraf. Da merkede Manden, at det er umueligt at gøre alle til maade, og derfor foragtede Folkes Domme.

219. Fabel.

Biørnen og Geedebukken.

En Biørn, da han saae en Geedebuk at klavre op paa en steilbrat Klippe, tænkte han ved sig selv: Mon du og ikke kunde gøre det samme? Hans Haab slog ham og ikke feyl, men, da han, skjønt ikke uden stor Møye, var kommen op paa Spidsen af Bierget, sagde han: Men hvordan kommer du nu need igien? Geedebukken han saae det forud, sagde da: Det skulde du have betænkt førend du steeg op.

Fabelen lærer, at et hvert Menneske, førend det udvikler sig udi en Vanskelighed, maa være betænkt paa, hvorledes han kand udvikle sig derfra igien.